

Peter en Herlinde Anthonissen

FAMILIEZAKEN

Mensen die uit hetzelfde gezin komen, maken soms carrière in totaal verschillende sectoren. In deze reeks vertellen twee broers/zussen over hun beroepskeuzes en over wat ze in de andere bewonderen.

| peter.van.dyck@jobat.be

Uit welk nest komen ze?

Het ondernemen zit de familie Anthonissen in de genen. De grootouders hadden een van de eerste supermarkten van Antwerpen. Vader en moeder zetten de middenstandstraditie voort door twee winkels te runnen. Het kon niet anders of dat liet sporen na bij de kinderen: Peter (de oudste), Karl (twee jaar jonger) en Herlinde (vier jaar jonger). "Onze ouders waren hardwerkende zelfstandigen", zegt Herlinde, personal coach, trainer van leidinggevenden en bedrijfsadviseur. "Wij sprongen al op jonge leeftijd met plezier in. In piekperiodes, zoals eindejaar, was dat best vermoeiend, maar tegelijk heel leuk. Daar heb ik geleerd hoe je mensen moet benade-

caatuu dreef", vertelt Peter. "Hoewel ik uiteindelijk in een ander milieu ben terechtgekomen, komt die juridische achtergrond me professioneel van pas, bijvoorbeeld als ik met herstructurerings in bedrijven wordt geconfronteerd. Al snel bleek schrijven mijn 'dada'. Tijdens mijn studies werkte ik al als freelancer, eerst voor *Het Volk*, daarna voor *De Standaard*. Nadien werkte ik vast voor *De Financieel-Economische Tijd*, maar na twee jaar begon het ondernemerschap mij te wenken, en in 1987 startte ik met mijn bureau Anthonissen & Associates." "Ik wilde eigenlijk nooit kinesist worden", schetst Herlinde haar parcours. "Wat mij fascineerde, was de psychosomatiek: hoe ons denken een invloed heeft op ons lichaam. In die optiek was het logisch om

ren." "Het is echt geen toeval dat Karl, Herlinde en ik nu elk een eigen zaak hebben", meent Peter, specialist in communicatie- en reputatiemanagement. "Telkens we dat wilden, kregen we goede raad van vader en moeder, maar uiteindelijk waren we van kleinsaf heel zelfstandig. Ik kan me niet herinneren dat ze me ooit met mijn huiswerk hebben geholpen." "Wij waren heel vrijgevochten", beseft ook Herlinde. "We mochten heel wat. Daar waren onze vrienden stikjaloers op. Onze ouders vonden het ook heel belangrijk dat ik als meisje op gelijke voet werd behandeld." Hoewel pa en ma universitaire studies aanmoedigden, was het toch even slikken toen de drie kinderen — door omstandigheden — precies hetzelfde jaar op kot gingen in Leuven. "Dat moet een hele ommekeer voor mijn ouders geweest zijn", mijmert Herlinde. "Plots zoveel rust in huis tijdens de week, om nog maar te zwijgen van de financiële aderlating."

Welk parcours hebben ze gevolgd?

Karl studeerde voor burgerlijk ingenieur en is nu architect, Peter volgde rechten en Herlinde ging voor kinesitherapie. "Het was mijn liefde voor communicatie die me naar de advo-

voor 'kine' te kiezen en vervolgens bijkomende opleidingen te volgen over de psychologische, pedagogische en sociologische aspecten." Toen ze in de donkere jaren tachtig op de arbeidsmarkt kwam, was er enorm veel werkloosheid. "Omdat ik geen zin had om te gaan stempelen, startte ik samen met een collega 'De Puzzel' op, een centrum voor leermoeilijkheden. Eerst werkte ik er alleen als therapeut, maar al snel nam ik ook de leiding op mij. Na enkele jaren begon ik ook met de begeleiding van mensen met stressklachten, en hier groeide het idee om proactief CEO's en teams te gaan coachen. Dat resulteerde uiteindelijk in mijn bedrijfje Cenzes/Management Academie."

Wat hebben ze gemeen?

"De passie voor onze job en de zin voor leiderschap", stelt Herlinde. Peter beaamt. "Dat zat er al van jongsaf in: bij Herlinde als scoutsleidster, bij mij als voorzitter van het leerlingenparlement, en als preses en voorzitter van de Europakring.

We zijn allebei bezig met communicatie, maar onze aanpak is anders

We nemen graag verantwoordelijkheid op. Dat is ook inherent aan onze job als consulent. Of het nu om het coachen van *captains of industry* gaat, of om het begeleiden van bedrijven in crisis: er staan altijd reputaties op het spel. We hebben allebei een intellectueel uitdagend beroep, met veel variatie ook. In een negen-tot-vijfjob zouden we al snel wegrotten."

Waar verschillen ze in?

"We zijn allebei bezig met communicatie in de bedrijfs wereld, maar onze benadering van die communicatie is totaal anders", zegt Herlinde. "Peter is heel direct. Zonder al te veel omwegen gooit hij op tafel wat in hem opkomt. Maar als ik conflictsituaties moet oplossen, zal ik eerst alle partijen hun verhaal laten doen. Ik leer mensen opnieuw naar elkaar te luisteren. Door daar de nadruk op te

leggen, lijkt het misschien alsof ik het proces vertraag. Toch maak ik me sterk dat het op het einde van de rit tijdswinst oplevert. Dovemansgesprekken duren immers eindelijk." "Bij strategische communicatieplannen, als je de afdelingen van een bedrijf op één lijn moet krijgen, zal ik óók een bemiddelende rol spelen", werpt Peter tegen. "Maar het klopt dat ik vaak voor een kordate aanpak kies. Als het om acute crisissituaties gaat, móet dat ook. Tijd is dan immers je grootste vijand." Voor Herlinde is het duidelijk: "Onze stijlen verschillen. We praten allebei graag, maar Peter zal eerder de aandacht opzoeken dan ik." "Ik geef toe dat ik van tijd tot tijd graag in het zonnetje sta," reageert Peter, "maar op professioneel vlak zal ik de schijnwerpers altijd op de klant richten."

Wat bewonderen ze bij elkaar?

"Ik bewonder de manier waarop Herlinde steeds onverwachte paden betreedt", zegt

Peter. "Toen zij begon met 'De Puzzel' wist ik niet wat ik zag. Dat was pas het tweede centrum voor leermoeilijkheden in Vlaanderen. Op dat domein is zij echt een pionier. Ze lanceerde het centrum niet alleen, maar wist het ook tot een succes uit te bouwen. Ik heb veel respect voor de loop van haar carrière, die ze op de koop toe combineert met het opvoeden van drie fantastische dochters." "Wat ik heel erg apprecieer bij Peter, is dat hij een geweldige animator is", lacht Herlinde. "Zet hem in een gezelschap en er wordt gegarandeerd veel gelachen. Hij is bovendien een uitstekende organisator. Om één iets benijd ik Peter echt: zijn doorzettingsvermogen als auteur. Heel wat mensen hebben me al gevraagd mijn eigen trainingsprincipes op papier te zetten. Twee jaar geleden ben ik met veel moed aan een boek begonnen, maar halverwege heb ik die poging gestaakt. En dat terwijl Peter al acht publicaties op zijn naam heeft staan. Maar ik hoop er ooit toch de tijd voor te vinden."